

နာမည်နှင့် အသက် ဇာတ်

လောကတွင် လူသား တယောက် အတွက် အရေး အကြီးဆုံး တန်ဖိုးမှာ အသက် ရှင်ဖို့လား၊ ဖြောင့်မတ် ခိုင်မြဲသော ဖြစ်တည်မှု ရရှိဖို့လား။ ထိုမေးခွန်းသည် လူတယောက်နှင့် တယောက် အကြား အမြဲ သဘော ကွဲလွဲ စေခဲ့သော မေးခွန်း ဖြစ်သည်။ တချို့က 'ဘဝမှာ အရေး အကြီးဆုံး တန်ဖိုးက လူ့အသက်၊ အသက်ရှင် နေသမျှ လူသည် မိမိ၏ သိက္ခာကို အဖတ်ဆည်ဖို့ ကြိုးစား နိုင်သည်' ဟု ယူဆ၏။ တချို့ကတော့ 'ဘဝမှာ အရေး အကြီးဆုံး တန်ဖိုးက ဖြောင့်မတ် ကောင်းမြတ်သော ဖြစ်တည်မှု၊ အသက်ရှင် နေပြီး နာမည် ကျရှုံးခြင်းမှာ ကြောက်မက်ဖွယ် ကောင်းသော မှားယွင်းမှု' ဟု ယူဆ ကြသည်။ လွတ်လပ်စွာ သဘောကွဲလွဲ နိုင်ပါသည်။

လူတယောက် မသေမီ သူ့ဘဝမှာ ဖြစ်ပျက်ဆောင်ရွက်သွားသော ဖြစ်တည်မှု ဆိုသည်မှာ ထိုသူ၏အသက်နှင့် အဓိပ္ပာယ် မတူညီနိုင်ပါ။ ဖြစ်တည်မှုသည် အသက်မဟုတ်။ တကယ့် ကျဉ်းထဲကျပ်ထဲမှာ ကောင်းမြတ်သော ဖြစ်တည်မှုနှင့် မိမိ၏ အသက် နှစ်မျိုးမှ တမျိုးကို ရွေးရတော့မည် ဆိုသည့်အခါ ရွေးချယ်ဖို့ တော်တော် ခက်ခဲ ပါလိမ့်မည်။ ကျွန်မ ဆိုလျှင် ဘာကို ရွေးချယ် မိမှာလဲ။ လွန်ခဲ့သော နှစ်နှစ် သုံးနှစ်ခန့်က ကျွန်မ ဤမေးခွန်းနှင့် ခပ်ဆင်ဆင်တူသော ပြဿနာ တခုအကြောင်း Sommersby ဟူသော ရုပ်ရှင် ဇာတ်ကား၌ တွေ့လိုက် ရဖူးပါသည်။ ရစ်ချတ်ဂီယာနှင့် ဂျီဒီဖော်စတာ ပါဝင်သည့် လေးနက်စွာ လှပသော ရုပ်ရှင်တကား ဖြစ်သည်။

ယခုအခါ ဤအဖြစ်မျိုး၊ ဤပြဿနာမျိုးကို 'Crucibe' ဟူသော ရုပ်ရှင် ဇာတ်ကားမှာ ပြန်တွေ့ရ ပြန်ပြီ။ Sommersby မှာက လူပုဂ္ဂိုလ် တဦး တယောက်တည်းနှင့် ဆိုင်သည့် အမှုကိစ္စ အတွက် ရွေးချယ်စရာ နှစ်ခု (ဖြစ်တည်မှုနှင့် အသက်) ကို ပြောပြထားခဲ့၏။ ယခုဇာတ်ကား Crucibe မှာတော့ လူသား အားလုံးနှင့် သက်ဆိုင်သည့် အမှန်တရား တခုအတွက်

ရွေးချယ်စရာ နှစ်ခုအကြောင်း (ဖြစ်တည်မှုနှင့် အသက်) ကို ပြောပြ ထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

Crucible ရုပ်ရှင် ဇာတ်ကား၌ အမှန်တရားနှင့် ကောင်းမြတ်သော ဖြစ်တည်မှု တန်ဖိုးက တဖက်၊ အသက်ရှင်ရေး အတွက် မိမိ၏ ယုံကြည်မှုနှင့် ဂုဏ်သိက္ခာကို ရောင်းစားရသော သိမ်ငယ်စွာ အသက်ရှင်ရသည့် တန်ဖိုးက တဖက် ထိုနှစ်ဖက်ကို တွေ့မြင် ခံစားနိုင်ပါသည်။ ဘဝမှာ တခါပဲ သေရတာ၊ နှစ်ခါ မသေရပါဘူး ဟူသော စကားကို အာဇာနည် သူရဲကောင်းများ ထံမှ ကြားဖူး ရသလို သာမန် လူတွေ ထံမှလည်း ကြားဖူး ရပါသည်။ အဲသည် ‘တခါတည်းသာ သေဆုံး ရခြင်း’ အတွက် လူတယောက်ဟာ ဘယ်လောက် ခံစား နာကျင် ရမလဲ။ အချိန် မတိုင်မီမှာ ပြီးဆုံး ရပ်တန့် သွားတော့မည့် မိမိ အသက်အတွက် ဘယ်လောက် နှမြော တသစွာ တုန်လှုပ်ရမလဲ။ သေရဲဖို့ ဆိုတာကလဲ တကယ် တွေးကြည့်လျှင် တော်တော် မလွယ်သည့် ကိစ္စ ဖြစ်သည်။ ‘မှားမိပါတယ်’ ဟူသော စကားလေး တခွန်းကို ဝန်ခံ လိုက်ရုံမျှဖြင့် မိမိ အသက်ရှင်ခွင့် ရတော့မည်ကို သိနေသော လူတယောက်သည် ခေါင်းမာစွာ တင်းခံလျက် သေခြင်း တရားကို ရွေးချယ် သင့်ပါသလား။ ရွေးချယ် နိုင်စွမ်းရော ရှိပါ့မလား။ သည်ဘက်မှာက စကားလေး တခွန်းတည်း၊ ဟိုဘက်မှာက သေခြင်းတရား၊ ဘယ်သူဟာ သေခြင်း တရားကို ရွေးမလဲ။ အများစုသော လူတွေဟာ မိမိ ကိုယ်တိုင် မယုံကြည်သည့် ‘မှားမိပါတယ်’ ဟူသော ဝန်ခံချက် စကားလေး ကိုသာ ရွေးချယ် ကြမှာပဲ။ ကျွန်မ ဆိုလျှင်ကော တွေးကြည့် လိုက်ရုံနှင့် ရင်ထဲမှာ ကျပ်ခဲစွာ နာကျင် တုန်လှုပ် သွားမိ ပါသည်။

Crucible သည် ကျွန်မ အတွက် တော်တော် စိတ်ဝင် စားစရာ ကောင်းသည့် မေးခွန်း ပြဿနာ တခု ဖြစ်၏။ ရုပ်ရှင် ဇာတ်သိမ်းမှာ ကျွန်မတို့ ရွေးချယ်ရမည့် အဖြေကို အတိအကျ ပေးထား ပါသည်။ ဒါရိုက်တာ Nicholas Hytner ရိုက်ကူးသော Crucible ဇာတ်ကားမှာ စာရေး ဆရာကြီး Arther Mailler ၏ ပြဇာတ်ကို အခြေခံ ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ အဓိက သရုပ်ဆောင်များမှာ Daniel Day Lewis နှင့် Winona

Ryder တို့ ဖြစ်သည်။ သူတို့နှင့် အတူ Joan Allenc, Paul Scofield နှင့် Bruce Davison နှင့် Rob Campbell တို့က ပါဝင် သရုပ်ဆောင် ထားကြသည်။ (၁၇) ရာစု သို့မဟုတ် (၁၈) ရာစု အစပိုင်း ဖြစ်နိုင်သော ကာလ လောက်က အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု၏ တောနယ် တခုကို အခြေခံ၍ ဇာတ်လမ်း ဖွဲ့ထားသည်။ ပင်လယ် ကမ်းခြေကလေး ဖြစ်ပြီး၊ Boston နှင့် Beverly တို့နှင့် သိပ်မဝေးသော ဒေသ ဖြစ်နိုင် ပါသည်။

ရှေးခေတ်က အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု၊ အင်္ဂလန်နှင့် ဥရောပ ဒေသတို့တွင် ခရစ်ယာန် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးနှင့် အဖွဲ့ဝင် ဘုန်းကြီး၊ တရားသူကြီးများက ခရစ်ယာန် သာသနာတော်ကို ဆန့်ကျင် ကန့်ကွက်သူဟု ယူဆရ သူများ၊ စုန်း၊ မကောင်းဆိုးဝါး အဖြစ် ယူဆရ သူများကို လူပုံ အလယ်တွင် ကြိုးဆွဲချ သတ်စေဟု သေဒဏ် ပေးသော ထုံးစံ ရှိခဲ့သည်။ ထိုကာလ တွေထဲမှ တခုသော ကာလတွင် ဖြစ်ပျက် ခဲ့သော အမေရိကန် ပြည်နယ် တောနယ် မြို့ကလေးရှိ လူအုပ်စု နှစ်ခု အကြောင်းဟု ဆိုနိုင် ပါသည်။

Daniel Day Lewis သည် အသိဉာဏ် ရှိသော လယ်သမား ဂျွန်ပရော့ (က်) တာ အဖြစ် သရုပ်ဆောင်သည်။ ဂျွန်မှာ ဇနီး အယ်လစ်ဘေတ် ပရော့(က်)တာနှင့် သားနှစ်ယောက် ရှိသည်။ ခရစ်ယာန် ဘာသာကို ယုံကြည် သက်ဝင်သူ ဖြစ်သော်လည်း၊ မိမိတို့ မြို့မှ ဘုန်းကြီး တရားသူကြီး ပါးရစ်(စ်) ကို အယုံအကြည် မရှိ၊ ထို့ကြောင့် ဘုရား ရှိခိုးကျောင်းသို့ သိပ်မသွား၊ တရားစာ ရွတ်ဖတ်ပွဲ၌ မပါဝင် တတ်ပေ။ Winona Ryder သည် အသိဉာဏ် ရှိရှိ ပါးနပ်သော၊ လွမ်းမိုး နိုင်စွမ်း ရှိသော မိဘမဲ့ မိန်းကလေးလဲ ဖြစ်၍ တရား စီရင်ရေး အဖွဲ့ဝင် ဘုန်းကြီး ပါးရစ်(စ်) နှင့် ဆွေနီး မျိုးစပ် မကင်းသော အစေခံ မလေးလဲ ဖြစ်သော အက်ဘီဂေးလ် ဝီလျမ် (စ်) အဖြစ် သရုပ် ဆောင်သည်။

နံနက် ဝေလီဝေလင်း အချိန်မှာ အစေခံမလေးတွေ စုပေါင်း ချိန်းဆိုလျက် သစ်တောထဲ တနေရာရာသို့ အပျော်သဘောမျိုးဖြင့် ဝိညာဉ် မကောင်းဆိုးဝါး ခေါ်ရန် သွားရောက်ရာမှ ကြောက်မက်ဖွယ် ကောင်းသော

ကြမ္မာ ဆိုးကြီးတခု သူတို့ မြို့ကလေးသို့ ကျရောက် လာခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤ မိန်းကလေး အဖွဲ့ကို ဦးဆောင်သူမှာ အသိညာဉ် ရှိသော အက်ဘီ ပင် ဖြစ်သည်။ ကြက်တကောင် ယူလာခဲ့ပြီး၊ တောထဲမှာ မီးဖို ဖိုကာ ကြားဖူးနားဝ ဒေသသုံး ဂါထာတချို့ကို ရွတ်ဖတ်သည်။ ဤကိစ္စမျိုးမှာ သူထက် ပိုနှံ့စပ်ပုံရသော တီကျူဘာ အမည်ရှိ လူမည်း အိမ်စေ မလေးက အက်ဘီ နှင့်အတူ ဦးဆောင်သည်။ မိန်းကလေး တို့သည် မိမိတို့ စွဲလမ်း နှစ်သက်သူ၊ ချစ်ခင်သူ နာမည်ကို ရွတ်ဆိုလျက် နီးစပ်ခွင့် ရရန် ဆုတောင်း ကြသည်။ ကြက်ကို ရိုက်သတ်ပြီး လည်ချောင်း သွေးကို မြည်းစမ်း သောက်သုံးသူမှာ အက်ဘီပင် ဖြစ်သည်။ မီးပုံ ပတ်လည်မှာ အော်ဟစ် ဆူညံရင်း ကခုန် ကြသည်။ တယောက်က အဝတ်အစား ချွတ်ကာ ဗလာကိုယ်ဖြင့် က ၏။ ဘုန်းကြီး ပါးရစ် (စ်) ထိုနေရာသို့ ရောက်လာသဖြင့် အုပ်စုကွဲကာ ထွက်ပြေး ကြ၏။ ပါးရစ် (စ်) ၏ သမီးလေး ဒက်ဘီနှင့် အစေခံမလေး အက်ဘီသာ ကျန်ရစ်ပြီး မိသွားသည်။

ထိုအဖြစ် အတွက် လူမမည်း မိန်းကလေး ဒက်ဘီသည် ဖခင်ကို ကြောက်ရွံ့မှု၊ အဖြစ်အပျက်ကို ကြောက်ရွံ့မှု ပေါင်းကာ တမနက်လုံး မနိုးတော့ဘဲ သတိလက်လွတ် အိပ်ပျော်နေဟန် ဆောင်နေလိုက်သည်။ ဒက်ဘီ ဟန်ဆောင် နေသည်ဟု အက်ဘီက ယုံကြည်၏။ သို့သော် ဘုန်းကြီးက သမီး နေမကောင်း ဖြစ်သွားသည်ဟု ယူဆသည်။ ထို့နောက် ဆရာဝန် ခေါ်ခိုင်းသည်။ ဆရာဝန်သည် ထိုအချိန်က နောက်ထပ် ကလေးလူနာ တယောက်အား သွားကြည့် နေခဲ့သဖြင့် နောက်မှ ရောက်လာသည်။ သူသွားကြည့် ကုသ ပေးနေရသော လူနာကလေးမှာ ဒက်ဘီတို့ အဖွဲ့ဝင် မိန်းကလေးပဲ ဖြစ်သည်။ ထိုကလေးမ ရ (သ်) သည်လည်း ကြောက်လန့် တုန်လှုပ်ကာ မေ့မော အိပ်ပျော်နေဟန် ရှိသည်။

ရ (သ်) ၏ ဖခင် တောမတ်စ် ပွတ်တ်နမ်သည် ဂုဏ်သရေရှိ လူကြီး အဖြစ် သတ်မှတ် ခံရသူ ဖြစ်သည်။ ဘုရားကျောင်းမှာ တရားစာ ရွတ်ဆို နေကြစဉ်အခိုက် အိပ်ရာ ပေါ်မှာ လဲနေသော ဒက်ဘီက ကြောက်လန့်စွာ

အော်ဟစ် ပြေးထွက်ရင်း အိမ်ပေါ်ထပ် ပြတင်းပေါက်မှ ခုန်ချတော့မည့်ဟန် အပြုအမူသည် တမြို့လုံးက လူထုအား ချောက်ချား တုန်လှုပ် သွားစေ၏။

ဒက်ဘီ၏ အဖြစ်မှာ ဖခင်ကို ကြောက်ရွံ့သောကြောင့် ဟန်ဆောင်နေခြင်း ဖြစ်ကြောင်း အက်ဘီက ပါးရစ်အား ပြောပြ၏။ တောထဲမှာ ဘာမကောင်းဆိုးဝါးမှ မရှိဘူး၊ ကျွန်မတို့ ကကြတယ်၊ ဒါပါပဲ ဟု ဖြေရှင်းသည်။ အမှန်ကို လူထုအား ထုတ်ဖော်ပြောရန် အက်ဘီက ပါးရစ် (စ်) အား တိုက်တွန်းသည်။ သူတို့ ဘာသာရေးက မိန်းကလေးများ လွတ်လပ်စွာ ကခုန်ခြင်းကို တားမြစ်၏။ ထိုကဲ့သို့ ရိုင်းစိုင်းစွာ ကခုန်သည့် အထဲတွင် သမီးနှင့် တူမ ပါဝင်နေကြောင်း လူထုကို အသိပေး ဝန်ခံ လိုက်ဖို့ ပါးရစ်(စ်) သတို့ မရှိပေ။ အက်ဘီ ကတော့ ထိုရိုင်းစိုင်း မှုကြောင့် မိမိအား ကျာပွတ်ဖြင့် ရိုက်နှက် ဒဏ်ပေးမည် ဆိုလျှင် မိမိ ခံမည်။ အမှန်ကိုသာ ဝန်ခံ လိုက်ပါ။ ဤကိစ္စတွင် စုန်းကဝေ လုံးဝ ပါဝင် ပတ်သက်ခြင်း မရှိကြောင်း ဆိုင်ရာ လူကြီးများကို ပြောပြပါဟု တိုက်တွန်းသည်။

တကယ်တော့ ပါးရစ် (စ်) သည် ဤကိစ္စ၌ စုန်းကဝေ ပါဝင် ပတ်သက် နေသည်ဟု ကိုယ်တိုင် ယုံကြည်ချင်သူ ဖြစ်သည်။ သို့မှသာ မိမိ သမီးလည်း အပြစ်ကင်းမည်၊ မိမိလည်း အကဲ့ရဲ့ ခံရခြင်းမှ လွတ်မည်။ တကယ်လည်း အက်ဘီတို့ ကခုန်ရင်း မှော်အတတ် စီရင်လျက် ဝိညာဉ်ခေါ်တမ်း ကစား နေခဲ့ကြသည်ကို တစွန်းတစ သူမြင်ခဲ့ရသည် မဟုတ်လား။ တဖက်မှာ သူ့အတွက် ရာထူး ပြုတ်ကျမည့် အရေး၊ ဆုံးရှုံးရမည့် အရေးကိုလည်း မြင်နေရပြီ။ မကောင်းဆိုးဝါး ပူးဝင်ဟန် ရှိသည်ဟုလည်း ယုံနေသည်။ ထိုအခါ သူသည် စုန်းကဝေ စွဲ ကောက်ရိုးစ ကိုသာ သွေးရူး သွေးတန်း ဆွဲမိ လေသည်။

အက်ဘီတွင် လွန်ခဲ့သည့် ခုနစ်လ၊ ရှစ်လ လောက်က မြို့ပေါ်မှာ အမည်းစက်တခု ဖြစ်ခဲ့ဖူးသည်။ ဂျန်ပရော့(က်)တ်၏ ဇနီး အယ်လီဘောက်က အလုပ်ဖြုတ် ပစ်လိုက်ပြီး မောင်းထုတ် လိုက်ခြင်းကို ခံခဲ့ရ၏။ အကြောင်းမှာ သူ့ယောက်ျား ဂျန်နှင့် ဖောက်ပြန် မိသောကြောင့်

ဖြစ်သည်။ ဂျွန်သည် ခဏတဖြုတ် အက်ဘီ၏ ဆွဲဆောင်မှု နောက်သို့ ပါခဲ့ဖူးသည် မှန်၏။ သို့သော် သူသည် သူ့ ဇနီးနှင့် သား နှစ်ယောက်အပေါ် ဂရုစိုက် ချစ်မြတ်နိုးသူ ဖြစ်သည်။ ယခုအခါ အက်ဘီ၏ ဆွဲဆောင်မှုမှ ရုန်းထွက် နိုင်ခဲ့ပြီ။ အက်ဘီ ကတော့ ဂျွန်အပေါ်မှာ စွဲလမ်း နေဆဲ၊ မျှော်လင့် နေဆဲ ဖြစ်သည်။

ပါးရစ် (စ်) သည် ဘီဗာလီမြို့မှ တရားရေး ဝန်ထမ်း ဘုန်းကြီး ဂျွန်ဟေးလ်အား ဤမြို့သို့ လာရောက်ပြီး သမီးကို ကြည့်ပေးရန် ဆင့်ခေါ်ထားသည်။

သို့သော် ကျင်နာတတ်သော အဖွားအို ရီဘက်ကာနာ့ (စ်) က ဒဏ်ဘီအား စစ်ဆေးရင်း ကြင်နာစွာ နှစ်သိမ့် ချောမြူရင်းက ဤအဖြစ်သည် စုန်းကဝေနှင့် မပတ်သက်ကြောင်း သိသွား၏။ မိန်းကလေးသည် ကြောက်ရွံ့ တုန်လှုပ် နေခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ ပါးရစ်အား ရီဘက်ကာ ကပင် ဖျောင်းဖျ၏။ ဤကိစ္စ အတွက် စိုးရိမ်စရာ မရှိကြောင်း၊ ဤကိစ္စမျိုး အတွက် မိမိ ကိုယ်ကိုသာ အပြစ်တင် သင့်ပြီး ဘာမဆိုင်သည့် မကောင်းဆိုးဝါး စုန်းတစ္ဆေ ကို လွှဲမချ စေလိုကြောင်း ရှင်းပြ၏။

ဂျွန်သည် အပြန်တွင် အက်ဘီနှင့် ဆုံတွေ့၏။ အက်ဘီ အကြောင်း သိနေသော ဂျွန်က ပြုံး၍ နှုတ်ဆက်ကာ ဒါ မင်းစနက် မဟုတ်လည်း ဟု မေးသည်။ အက်ဘီက ဝန်ခံသည်။ စုန်း တစ္ဆေ နှင့် မဆိုင်၊ အဖေ့ကို ကြောက်လို့ ဖြစ်သွားတာ၊ ဘာစုန်းမှ မပူးပါဘူးဟု ပြော၏။ ထို့နောက် ဂျွန်အား တမ်းမက်စွာ မြူဆွယ်၏။ ဂျွန်သည် အက်ဘီ ထံမှ ရှောင်ထွက် သွားသည်။

ဘီဗာလီ မြို့မှ ဂျွန်ဟေးလ် ရောက်လာသည်။ လူငယ် တယောက်ပဲ ဖြစ်၏။ မျက်စိကန်း ယုံကြည်တတ်သော ခရစ်ယာန် ဘုန်းကြီး တရားရေး အဖွဲ့ဝင်တော့ မဟုတ်။ အသိဉာဏ် ရှိပုံ စဉ်းစား ဆင်ခြင် လိုပုံ ရသည်။ ဒက်ဘီ ကိုရော၊ ရှာ (သ်) ကိုရော စစ်ဆေး ကြည့်ရှုသည်။ အက်ဘီတို့

တောထဲမှာ ကကြ၊ ဝိညာဉ် ခေါ်ကြသည်ကို သိသွားသည်။ ထိုအချက်ကို ပေါ်လွင်အောင် စစ်မေး၏။

ကရုံ ပဲလား၊ မီးဖို ဖိုသေးလားဟု မေးသည်။ ပါးရစ် (စ) က မီးဖိုကို သူ တွေ့ခဲ့ရကြောင်း ဝင်ဖြေသည်။

ထို့နောက် ဟေးလ်က တောထဲ သွားခဲ့သည့် မိန်းကလေး အားလုံးကို ဆင့်ခေါ်၏။ ဘယ်သူ ခေါင်းဆောင်လဲ၊ မီးဖိုပေါ်က ပြုတ်အိုးထဲက အရည်တွေ ဘယ်သူ သောက်သလဲ၊ ဘယ်သူက မှော်အတတ်ကို စီရင်သလဲ မေးခွန်းတွေ မေး၏။ မိန်းကလေး တချို့က အက်ဘီအား လှမ်းကြည့်သည်။ အက်ဘီက မိမိ မဟုတ်ကြောင်း ကြောက်ရွံ့စွာ ငြင်းဆိုရင်း တီကျူဘာ ဟု စွပ်စွဲ လိုက်သည်။

အန်းပွတ်တ်နမ်က ငါထင်သားပဲ ဟု ဝင်၍ မှတ်ချက်ချ၏။

အပြစ်အားလုံး တီကျူဘာ့ထံ ရောက်သွားသည်။ တီကျူဘာသည် ပထမတော့ ငြင်းပယ်၏။ မိမိသည် ဘယ် မကောင်းဆိုးဝါး ကိုမှ မမြင်ဘူးပါ၊ ခေါ်လည်း မခေါ်ပါ၊ ဘက်တီကို ပြုစားသည် မဟုတ်ပါ၊ မိမိသည် ဘက်တီကို ချစ်ပါသည်။

ပါးရစ် (စ) က တီကျူဘာကို ကျာပွတ်ဖြင့် ရိုက်နှက် စစ်ဆေးကာ ဝန်ခံ ခိုင်း၏။ တီကျူဘာက မှော်အတတ် စီရင်ခြင်းမှာ မိမိ သဘောအရ မဟုတ်ဘဲ အက်ဘီက လုပ်ခိုင်း သောကြောင့်ဟု ပြောလိုက်သည်။

အက်ဘီက တုန်လှုပ်စွာ သူ ညာနေတာ ဟု အော်ဟစ် လေသည်။ တကယ်လည်း အက်ဘီက ဂျွန်ပရော့ (က်) တာ ဆီမှ အချစ် မိမိဆီ ပြန်ရောက်လာအောင် ရည်ရွယ်ချက် ပါဝင်နေသည်။ စုန်းကို ယုံတာ

မယုံတာက တခြား၊ ဆန္ဒက တခြား ဖြစ်သည်။ သို့သော် အက်ဘီက မိမိထံ ဦးတည် လာနေသော မြားဦးကို တီကျူဘာထံ ကျွမ်းကျင်စွာ ပြန်ပို့လိုက်၏။ တီကျူဘာအား မဟုတ် မမှန်သော စွပ်စွဲချက် များဖြင့် အော်ဟစ် နေသောအခါ တီကျူဘာက တအံ့တဩ ကြေကွဲသွား၏။ မင်း ဘာဖြစ်လို့ မဟုတ်တာတွေ စွပ်စွဲ ရတာလဲ ဟု မေးသည်။

ဟေးလ်က တီကျူဘာအား မင်း ဘာဖြစ်လို့ မကောင်းဆိုးဝါးနဲ့ ပူးပေါင်း ရတာလဲ ဟု မေးသည်။ မိန်းကလေးက ငြင်းဆို သည့်အခါ ပါးရစ် (စ) က ကျာပွတ်ဖြင့် ရက်စက်စွာ ရိုက်ပြန်၏။ လိမ်နေရင် သေတဲ့အထိ ရိုက်မှာဟု ပြောသေး၏။ နာကျင်အောင် ရိုက်နှက် နှိပ်စက်ပြီးမှ မချိတင်ကဲ ခံစားရသူ၏ နှုတ်ဖျားမှ ထွက်လာသော ဝန်ခံ စကားကို မျက်စိမှတ် ယုံကြည်သူများ ထဲတွင် ပါးရစ် (စ်) ပါဝင် နေသည်။

ထိုနည်းဖြင့် အမှန်တရား တခုကို ရရှိ လိမ့်မည်ဟု သူ ဘယ်လိုများ ထင်ရက်ပါလိမ့်။ ကျွန်မ စဉ်းစား မရပေ။

လူတိုင်း လူတိုင်းသည် နာကျင်မှုကို ကြောက်ရွံ့ ကြသည်။ နာကျင်မှုကို ဘယ်သူမှ ရင်မဆိုင် ရဲကြပေ။ နာကျင်မှုကြောင့် ဝန်ခံ လိုက်ရသော ဖြောင့်ချက်များတွင် ဘယ်နှစ် ရာခိုင်နှုန်းက အမှားတွေ ဖြစ်နေမလဲ၊ သူ တွေးဖူးရဲ့လား မသိ။

တီကျူဘာသည် လူဖြူကို မုန်းတီးစိတ်၊ မိမိ၏ ကျွန်ဘဝ လွတ်မြောက်လိုစိတ်၊ အသည်းခိုက်စွာ နာကျင် ခံစားမှုကို သက်သာ လိုစိတ်တို့ ပူးပေါင်းလျက် မသား တခုကို ပုံပြင် သဖွယ် ဇာတ်လမ်းဆင် ပြောပြ လိုက်သည်။

မကောင်း ဆိုးဝါးကို မိမိ တွေ့ရကြောင်း သူသည် မိမိကို ဘယ်လို ဆွဲဆောင်ကြောင်းပင် ဖြစ်သည်။ သူက ရှင့်ကို သတ်ဖို့ ကျွန်မကို

တိုက်တွန်း နေခဲ့တာ။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မက ရှင့်ကို မမုန်း ပါဘူးလို့ ပြောလိုက်တယ်။ သူ့အတွက် အလုပ် လုပ်ပေး ရမယ်။ ဒါဆိုရင် ကျွန်မ ကျွန်ဘဝက လွတ်မြောက်အောင် သူ လုပ်ပေးမယ် တဲ့။ ကျွန်မ မြို့ရိရာ ကျွန်မ ပြန်သွား နိုင်အောင် လုပ်ပေး မှာတဲ့။ နောက်ပြီး ပြောသေးတယ်။ တီကျူဘာ ဒီမှာ ကြည့်စမ်း၊ ငါနှင့် အတူ လူဖြူတွေ ပါလာတယ်တဲ့။

လူစု ထဲမှ အန်းသည် မိမိထင်သော နာမည် တခု နှစ်ခုဖြင့် မေး၏။

ဆာရာ အောင်ဘွန်း ပါသလား။

ပါတယ်ဟု တီကျူဘာက ဖြေသည်။

ထိုအချိန်မှာ မထူးတော့ပြီ ဖြစ်၍ အက်ဘီ ကလည်း ဝန်ခံသည်။ သူ့ထံ မကောင်းဆိုးဝါး ရောက်လာကြောင်း၊ မကောင်းဆိုးဝါး နှင့်အတူ ဆာရာ အောင်ဘွန်းကို မြင်ကြောင်း အော်ဟစ် ရေရွတ်၏။ မိန်းကလေးတွေ တယောက်တပေါက် အော်ဟစ်ကာ နာမည်တွေကို ဖွင့်ပြော ကြသည်။

အခြေအနေသည် ရုတ်တရက် ပြောင်းလဲ သွား၏။ သာယာ အေးချမ်းသော မြို့ကလေးသည် မကောင်းဆိုးဝါး စုန်းကဝေ တို့၏ လက်တွင်းသို့ ရောက်နေပြီဟု ထင်ရသော အခြေအနေ ဖြစ်လာသည်။ စုန်းပူး ခံရသည်ဟု ယူဆ ရသော မိန်းကလေး တို့၏ နှုတ်ဖျားမှ နာမည် ရေရွတ် ခံရသော သူသည် စုန်း ဖြစ်သွားရ၏။ မိန်းကလေး တို့၏ သွေးရူး သွေးတန်း ရေရွတ်မှုသည် ကာယကံရှင် အတွက် ကြီးမိန့် သေဒဏ်ပင် ဖြစ်သည်။

ဤနေရာတွင် လူတွေ၏ သိုးစိတ် ဟု ခေါ်နိုင်သော စိတ်တမျိုး အကြောင်း ကျွန်မ သတိရ သွားသည်။ ပျဉ်းမနား မြို့မှ ကျွန်မ လေးစား ချစ်ခင်သော ကဗျာဆရာ တဦးက ကျွန်မအား သိုးစိတ် အကြောင်း သူ ဆောင်းပါး

ရေးဦးမည်ဟု ပြောခဲ့ဖူး ပါသည်။ သိုး ဆိုသည်မှာ အပြစ် ကင်းစင်ခြင်း၏ နိမိတ်ပုံ သတ္တဝါ တဦး ဖြစ်သလို အခြား တဖက်မှာ ထုံထိုင်း နဲ့အမှု၏ နိမိတ်ပုံလည်း ဖြစ်သည်။ သိုးအုပ် တခုတွင် ရှေ့မှ သိုးတကောင် ကသာ ခြေလှမ်း စတင် လှမ်းလိုက်ဖို့၊ လမ်းတခုကို စလိုက်ဖို့ လိုသည်။ သူ့နောက်က တခြား သိုးတွေ လိုက်လာမှာပဲ။ မိမိ သွားနေသည့် လမ်းဟာ မှန်သလား မှားသလား၊ သွားသင့် သလား မသွား သင့်ဘူးလား ဘယ်ကောင်မှ စဉ်းသား မနေခဲ့၊ ဘယ်ကောင် ကမှလည်း သိုးအုပ်၏ အပြင်သို့ ရုန်းထွက် ဖောက်ထွက် ခြေလှမ်း လှမ်းဖို့ စိတ်ကူး မရှိခဲ့။ အန္တရာယ် ရှိသည့် လမ်းလား၊ ဘေးကင်းသည့် လမ်းလား စဉ်းစား ချင့်ချိန်မှုလည်း မရခဲ့။ ခြေလှမ်း တွေကို တရွေ့ရွေ့နှင့် လှမ်းသွားမှာပဲ၊ ဘယ်ရောက်ရောက် ဘယ်ပေါက်ပေါက်။ သိုးအုပ်၏ ခြေလှမ်း အတွက် ရှေ့ဆုံး သိုး၏ ခြေလှမ်း တခုပဲ လိုသည် .. တဲ့။

ထုံထိုင်း အနုမှုကြောင့်လည်း ဖြစ်နိုင်သည်။ ၎င်းမှာလည်း လွမ်းမိုး ခံရမှုကြောင့် ဖြစ်လိမ့်မည်။ ဘေးအန္တရာယ် တစုံတရာကို ကြောက်လန့်ခြင်း မရှိဘဲနှင့်ပင် သိုးစိတ်သည် လူတွေကို တွေဝေစိတ်၊ ထင်ရောင် ထင်မှား စိတ်များ ဝင်အောင် တွန်းပို့ နိုင်သည် ဖြစ်ရာ အန္တရာယ် တစုံတခု ကျရောက်မည် ဆိုလျှင်တော့ အဲသည်လို လူမျိုးသည် နှစ်ခါ ပြန်တောင် စဉ်းစား မိမှာ မဟုတ်။ ရှေ့ဆုံးလူ လှမ်းသည့် ခြေလှမ်း အတိုင်း မှားမှား မှန်မှန် လိုက်တော့မှာပဲ။

အခု ရုပ်ရှင် ဇာတ်ကားမှ အစေခံ မိန်းကလေး သည်လည်း အက်ဘီ၏ လွမ်းမိုးမှုကြောင့် တညီ တညွတ်တည်း လိုက်ပါ ဆောင်ရွက် လေသည်။ သူတို့ အားလုံး မကောင်း ဆိုးဝါးကို မိမိ တကယ် မြင်ခဲ့ကြ လေဟန်ဖြင့် မူးမေ့ လဲကျကြ၏။ သူတို့သည် အသိစိတ်ဖြင့် ဟန်ဆောင်နေခြင်း မဟုတ်နိုင်။ အဲသည်လောက် အထိ သူတို့၏ အသိဉာဏ် မရင့်ကျက်ပေ။ ဖြစ်နိုင်သည်မှာ သူများ ယောင်ယို လိုက်ယောင်သည့် တောင်မှန်း မြောက်မှန်း မသိသည့် အနံ့ အအ၊မ လေးတွေသာ ဖြစ်လိမ့်မည်။ အသက် အန္တရာယ်နှင့် နာကျင်မှု အန္တရာယ်ကို ကြောက်ရွံ့သော အခါ သူတို့သည် အက်ဘီ လှုပ်ရှား သလိုပင် လိုက်လှုပ်ရှား လေသည်။

သည်လို နှင့်ပင် မြို့မှ တရားသူကြီး ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးများကို ခေါ်ယူ၍ တရား စစ်ဆေးရသည်။ ဆာရာဂွဒ် ဟူသော အဘွားကြီးက ပြုစားမိကြောင်း အပြစ် ဝန်ခံပြီး မိမိကိုယ်ကို ဘုရားသခင် ရှေ့မှောက် အပ်သည်။ သူ့ကို ကြိုးဒဏ်မှ လွတ်ငြိမ်းခွင့် ပေး၏။ ဆာရာ အောင်ဘွန်း ဟူသော သူတောင်းစား မကြီး ကတော့ မိမိသည် စုန်း မဟုတ်ကြောင်း၊ ဘဝမှာ မကောင်း ဆိုးဝါးကို တခါမှ မမြင်ဘူးကြောင်း ငြင်းဆိုသည်။ တစတစ စုန်းဟု စွပ်စွဲ ခံရသူတွေ များများ လာ၏။ လူတို့သည် တုန်လှုပ် ကြောက်လန့်မှုမှ အထင်လွဲမှုတွေ၊ စွပ်စွဲမှုတွေ ဖြစ်လာ၏။ ရီဘက် ကာနာ့စ်လို ကြင်နာသည့် အဘွားကြီး ပင်လျှင် စုန်းဟု စွပ်စွဲ ခံရသည်။ ဂျန်ပရော့ (က်) တာ၏ အိမ်နီးချင်း ခင်မင်သူ မိတ်ဆွေ အမျိုးသမီး မာသာကို စုန်းဟု စွပ်စွဲ ခံရသည်။ နောက်ဆုံး ဂျန်၏ ဇနီး အယ်လီ ဘောက်ကို စုန်းဟု စွပ်စွဲ လာသည်။

ဘီဗာလီ မြို့မှ ဂျန်ဟေးလ်က ဂျန်ပရော့ (က်) တာ ကိုတော့ လေးစား၏။ ဂျန်တို့ မိသားစုအား ခရစ်ယာန် ဘာသာကို ဆန့်ကျင် သူများဟု စွပ်စွဲ ခဲ့ရမှု အတွက် သူကိုယ်တိုင် အိမ် လိုက်လာပြီး စစ်ဆေး မေးမြန်းသည်။ ဂျန်သည် ခရစ်ယာန် ဘာသာကို မျက်ကွယ် ပြုသည် မဟုတ်ဘဲ ဘုန်းကြီး ပါးရစ် (စ) ကိုသာ မကြည်ညို လိုသူ ဖြစ်ကြောင်း ဟေးလ် သိသွားသည်။ ဂျန်၏ ပြောပြချက် အရ ပါးရစ် (စ) သည် လောဘ ရမ္မက်ကြီးပြီး မဖြောင့်မှန်သူ တဦး ဖြစ်သည်။ မိမိ၏ သားနှစ်ယောက် နှစ်ခြင်း ခရစ်ယာန် ဘာသာ မဝင် စေခြင်းမှာ ထို ဘုန်းကြီး၏ လက်ဖြင့် မိမိ သား နှစ်ယောက်ကို မထိ မကိုင် စေလို သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ဂျန်ပရော့ (က်) တာ တို့ မိသားစု အတွက် ကံဆိုး မိုးမှောင် ကျစေသော အချက်မှာ သူတို့၏ အစေခံမလေး မေရီ ဤကိစ္စ ထဲတွင် ပါဝင် ပတ်သက် နေခြင်း ဖြစ်ပြီး၊ မေရီသည် အက်ဘီကို မလွန်ဆန် နိုင်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ မေရီသည် မိမိ အရှင် သခင်မ အယ်လီဘောက် အတွက် တတ်နိုင် သမျှ အကာအကွယ် ပေးခဲ့ပါသည်။ သို့သော် ပါးနပ် ကောက်ကျစ်သော အက်ဘီက အယ်လီ ဘောက်ကို စုန်းဟု အစွပ်အစွဲ ခံရအောင်၊ သက်သေလည်း ခိုင်လုံအောင် ဆောင်ရွက် လိုက်၏။ မေရီက သူ့သခင်မ

အယ်လီဘောက် အတွက် ကိုယ်တိုင် ချုပ်လုပ် လက်ဆောင် ပေးသော အဝတ်ရုပ် ကလေးမှ အစ ပြုသည်။ ထို အရုပ် ကလေးကို ချုပ်ပြီးနောက် လက်စသတ် လိုက်သော အချိန်တွင် အက်ဘီက မေရီ၏ ဘေး၌ ရှိနေသည်။ မေရီက အပ်ကို တယောက်ယောက်အား မစူး မိစေရန် အရုပ် ကလေး၏ အောက်ပိုင်း တနေရာ၌ ထိုးစိုက် သိမ်းထား လိုက်သည်။ ထိုအရုပ်မှ အပ်စိုက်ရာ နေရာအတိုင်း မိမိ၏ ဝမ်းဗိုက်ကို မိမိ စူးဖြင့် ခပ်တိမ်တိမ် ဖောက်ကာ မိမိအား အိပ်ပျော် နေစဉ် အယ်လီ ဘောက်က လာလုပ် သွားကြောင်း တရားသူကြီး တွေအား တိုင်သည်။

အယ်လီ ဘောက်တို့ အိမ်သို့ တာဝန်ရှိ ပုဂ္ဂိုလ်များ လာရောက် ရှာဖွေ စစ်ဆေးသော အခါ အဝတ်ရုပ်ကို တွေ့သွား၏။ အယ်လီ ဘောက် စုန်းမ အဖြစ် အဖမ်း ခံရသည်။

အယ်လီ ဘောက်သည် အလွန် စိတ်ကောင်း ရှိသည့် ဇနီးသည် တဦး၊ မိခင် တဦး၊ အမျိုးသမီး တဦး ဖြစ်သည်။ ရွာထဲတွင် စုန်းကဝေ ပူးဝင်မှု အကြောင်း ပြောနေ ကတည်းက အက်ဘီက ဂျွန်အား ပြောပြ ထားသည့် တောထဲမှ ကခုန်မှု၊ စုန်း ကဝေနှင့် ဘာမှ မပတ်သက်သော ဟန်ဆောင်မှု အကြောင်း တရားရုံးမှာ ထွက်ဆိုဖို့ တိုက်တွန်း ခဲ့၏။ လူတွေ၏ အသက်ကို အကြောင်းမဲ့ မဆုံးရှုံး စေလိုသော စေတနာ ဖြစ်သည်။ သို့သော် ဂျွန်က ကျတော့ အက်ဘီ ထိုစကားကို မိမိအား ပြောခဲ့သည်မှာ မှန်၏။ သို့သော် နှစ်ယောက်ချင်း ပြောစကားသာ ဖြစ်၍ သက်သေ လိုက်မည့်သူ မရှိ။ ထို့ပြင် မိမိနှင့် အက်ဘီ တကြိမ်တခါ ဖောက်ပြန် ခဲ့ဖူးသောကြောင့် အက်ဘီနှင့် ပတ်သက်လျှင် တတ်နိုင် သမျှ ရှောင်လိုသည်။

မိမိ ဇနီးပါ သေဒဏ် ကျမည့် အရေး ဖြစ်လာသော အခါ ဂျွန် ရှောင်လွှဲ မနေနိုင် တော့ပေ။ အက်ဘီမှာ မိမိ၏ ဇနီးအား သေစေ လိုသည့် ဆန္ဒ ရှိကြောင်း သက်သေ ပြဖို့ လိုလာသည်။ အစေခံ မလေး မေရီအား အမှန်ကို ထုတ်ဖော် အစစ်ခံရန် အားပေး တိုက်တွန်းပြီး တရားရုံးသို့ ခေါ်လာသည်။ သူကိုယ်တိုင်လည်း အက်ဘီနှင့် မှားယွင်း ခဲ့ဖူးကြောင်း၊

အယ်လီ ဘောက်က အက်ဘီအား အလုပ်မှ ထုတ်ပစ် ခဲ့ဖူးကြောင်း အစစ်ခံသည်။ မိမိ ဂုဏ် သိက္ခာကို ကာကွယ် မနေဘဲ အမှန်အတိုင်း ဖွင့်ချခြင်းဖြင့် ဇနီး၏ အသက်ကို ကယ်တင်ခြင်း ဖြစ်သည်။

တရားသူကြီးက အယ်လီ ဘောက်အား ဂျွန်၏ ဖောက်ပြန်မှုနှင့် ပတ်သက်၍ စစ်ဆေး မေးမြန်းသည်။ အယ်လီ ဘောက်က မိမိ ခင်ပွန်း၏ ဂုဏ် သိက္ခာကို ထိန်းပေး လိုသဖြင့် မိမိ စိတ် အနှောင့်အယှက် ဖြစ်ရ သည်မှာ မှန်ပါသည်။ သို့သော် တကယ် ဖောက်ပြန်ခဲ့တာ မဟုတ်ပါဟု ထွက်ဆိုသည်။ လင်မယား နှစ်ယောက် တယောက်ကို တယောက် သက်ညှာမှုသည် အမှုကို ပို၍ လေးသွား စေ၏။

သို့သော် အစေခံ မလေး မေရီအား တရားသူကြီး အဖွဲ့က ကြားနာ ပါသည်။ မေရီသည် အက်ဘီတို့ ဟန်ဆောင် နေခြင်း ဖြစ်သည်ဟု အစစ် ခံသည်။ တယောက်က ဒါဖြင့် ဟန်ဆောင် မူးလဲလို့ ရတယ်ပေါ့၊ မင်း မူးမေ့ လဲပြစမ်းဟု ခိုင်းသည်။ မေရီသည် မူးလဲဖို့ ဘယ်လိုမှ မတတ်နိုင်ဘဲ ရှိနေသည်။

နောက်ဆုံး မေရီသည် အက်ဘီ ဘက်သို့ ပြန်ပါ သွားပြီး ဂျွန်ပရော့ (က်) တာကို မကောင်း ဆိုးဝါး အဖြစ် စွပ်စွဲ၏။ ဂျွန်အား ခရစ်တော်ကို ဆန့်ကျင်သူ အဖြစ် ဘုန်းကြီး အုပ်စုက စွပ်စွဲ လိုက်သည်။ အပြစ် ဝန်ခံ ခိုင်းသည်။ ဂျွန်က ဝန် မခံပေ။

ခင်ဗျား တို့ဟာ ကောင်းကင်ဘုံရဲ့ မြင့်မြတ်မှုကို အဆင့်နိမ့် သွားအောင် ဆွဲချ နေတာ၊ ပြည့်တန်ဆာမ တယောက် ကိုတော့ ချီးမြှင့် ပေးနေတယ်၊ ကျုပ် ပြောလိုက်မယ်၊ ဘုရား သခင်ဟာ သေသွားပြီ။ ထို စကားဖြင့် ဂျွန်သည် မကောင်း ဆိုးဝါး အဖြစ် သေချာပေါက် ယုံကြည် လက်ခံ လိုက်ရ တော့သည်။ ဂျွန် အဖမ်း ခံရခြင်းကို အက်ဘီ မကြည့် ရက်ပေ။ အက်ဘီသည် ဂျွန် ကိုတော့ စွဲလမ်းစွာ ချစ်မိသည်။

နောက်တနေ့ ကြိုးပေး ခံရတော့မည့် ဂျွန်အား သေဒဏ်မှ လွတ်အောင် အက်ဘီက တိတ်တဆိတ် ကြံစည်၏။ ပါးရစ် (စ်) အိမ်မှ ငွေများကို ခိုးဝှက် ယူကာ ဂျွန် ရှိရာ ထောင်ထဲသို့ လာတွေ့သည်။ ထောင် အစောင့်ကို လာဘ် ထိုးရန် မိမိမှာ ငွေတွေ ပါလာကြောင်း၊ ယခု ညတွင် ဘော့စ်တွန်မှ ထွက်ခွာမည့် သင်္ဘော တစင်း ရှိကြောင်း၊ အဲသည် သင်္ဘော ရှိရာ သူမ လိုက်လာ ခဲ့မည်၊ အတူ ထွက်ပြေး ကြမည်ဟု ပြောသည်။ သို့သော် ဂျွန်က နာကြည်း စိတ်ကုန်စွာ မတုန်မလှုပ် ရှိနေသည်။ သူ မလိုက်ပေ။

မင်းနဲ့ ငါ ပြန်တွေ့ ရမယ့် နေရာက သင်္ဘော တစင်းပေါ်မှာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ငရဲ မှာပဲ ပြန်တွေ့ ကြရမှာပေါ့ဟု ဖြေလိုက်သည်။

ဂျွန် မလိုက်သော အခါ အက်ဘီက ထိုငွေဖြင့် ထွက်ပြေး ပြောက်ကွယ် သွားသည်။

တရားသူကြီး အဖွဲ့ထဲမှ တချို့က ဂျွန်၊ မာသာနှင့် ရီဘက်ကာတို့ သုံးဦးအား ယနေ့နံနက် ကြိုးပေးမည့် အစီအစဉ်ကို သုံးရက်လောက် ဆိုင်းထားဖို့ အကြံ ပေး၏။ သူတို့ သုံးယောက်သည် မြို့လူထုက ချစ်ခင် လေးစား ခံရသူများ ဖြစ်သည်။ လူထု အပေါ် ဩဇာ သက်ရောက်မှု ရှိသည်။ သူတို့အား ကြိုးပေးခြင်းသည် မိမိတို့ အတွက် သိပ်မကောင်း ဟု ထောက်ပြသည်။ ထိုအခါ အားလုံး တိုင်ပင်လျက် ဂျွန်အား အပြစ်မှ ဝန်ခံ ခိုင်းမည်ဟု ဆုံးဖြတ် ကြသည်။

တရားသူကြီး တို့၏ လုပ်ရပ်ကို တစထက် တစ မကျေလည် လာသော ဂျွန်ဟေးလ်သည် အဖွဲ့မှ နုတ်ထွက် လိုက်၏။ သို့သော် ဂျွန်အား သေဒဏ်မှ လွတ်မြောက်ရေး အတွက် ကူညီ ချင်သောကြောင့် အယ်လီ ဘောက်အား ဂျွန်ကို ဖျောင်းဖျ ခိုင်းသည်။ အပြစ် ဝန်ခံ လိုက်ပြီး ဘုရားသခင်၏ အလင်းရောင် အောက်သို့ ခိုလှုံလျှင် သေဒဏ်မှ လွတ်ငြိမ်းခွင့် ပြုမည် ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြ၏ မုသား စကားလေး

နည်းနည်း ပြောလိုက်ရုံနဲ့ အသက်က လွတ်မှာ၊ အယ်လီဘောက် .. မင်း
ဖျောင်းဖျ ပြပါ ဟေးလ် ကိုယ်တိုင်က စုန်းဟု အပြစ် ဝန်ချ
တောင်းပန်ခြင်းသည် အမှန်တရား မဟုတ်၊ မုသား ဖြောင့်ချက် များသာ
ဖြစ်သည် ဟု လက်ခံ ထားလေသည်။

အယ်လီ ဘောက်က ဘာ ကတိမှ မပေးဘဲ ခင်ပွန်းနှင့် နှစ်ယောက်ချင်း
တွေ့ခွင့်သာ တောင်း၏။ နှစ်ယောက်ချင်း တွေ့ရသော အခါ ဂျွန်က အပြစ်
ဝန်ခံရန် သူ စဉ်းစား ခဲ့ဖူးကြောင်း ဖွင့်ပြောသည်။ သူတော်စင်
တယောက်လို ငါ ဘယ်လို လုပ်ပြီး ဟန်ဆောင် ဇာတ်ကွက် ဆင်နိုင်မလဲ၊
ငါ ကိုယ်တိုင်က အပြစ်ကင်းတဲ့ ကောင်မှ မဟုတ်တာ၊ ငါ့ ရိုးသားမှုဟာ
ကျိုးပျက် ခဲ့ပြီးပြီလေ၊ သူတို့ကို အဲဒီ မုသားနဲ့ ဝန်ချ တောင်းပန်
လိုက်တာဟာ ဘာ ထူးခြား နိုင်မှာ မို့လဲ။

ဒါပေမဲ့ အခုထိတော့ ရှင် ဝန်မချ သေးပါဘူးနော်။

အဲဒါက ငါ့ရဲ့ နာကြည်း စိတ်ကြောင့်ပါကွာ။

ထို့နောက် သူတို့ နှစ်ယောက် နာကျင်စွာ ရယ်လိုက် ကြလေသည်။
အယ်လီ ဘောက်က မိမိ မှာလည်း အပြစ် မကင်းကြောင်း၊ ခင်ပွန်း၏
တဏှာ ရမ္မက် ဖောက်ပြန်မှုသည် ဇနီးသည်၏ အေးစက် မှုများကြောင့်
ဖြစ်ပေါ် တတ်ခြင်း ဖြစ်သဖြင့် မိမိ အပြစ် ပါပဲဟု ပြန်လည်
တောင်းပန်၏။ နှစ်ယောက်သား တဦးကို တဦး တင်းကျပ်စွာ ဖက်ပွေ
နှုတ်ဆက် ကြသည်။ ဂျွန်သည် မိမိ အသက်ကို ပို၍ ပို၍ ချစ်လာ၏။
မိမိ၏ မုသား ဖြောင့်ချက်လေး တခွန်းဖြင့် မိမိတို့ ဇနီး မောင်နှံ
နှစ်ယောက် လွတ်ငြိမ်း ချမ်းသာစွာ အိမ်ပြန် ကြရ တော့မည့် အရေးကို သူ
ဘယ်လိုမှ ခေါင်းမာစွာ မငြင်းပယ် နိုင်ဘဲ ရှိနေ၏။ သူသည်
ရုတ်တရက်ပင် ဆုံးဖြတ်ချက် တခု ချလိုက်သည်။

ကျုပ်..အသက်ရှင် နေချင်တယ် ဟု အသိပေး လိုက်သည်။
တရားသူကြီးနှင့် ဟေးလ်တို့ သက်သာရာ ရသွားသည်။ သူ ဝန်ခံချက်
လက်မှတ်ထိုးရန် ကလောင်တံ၊ မင်အိုး သယ်လာ၏။ အပြစ် ဝန်ခံသော
မာသာနှင့် ရီဘက်ကာ တို့အား ကြိုးစင် ရှိရာသို့ သယ်ဆောင် သွားမည့်
မြင်းလှည်းကို အနီးမှာ ရပ်နေ စေသည်။

တွေ့လား၊ ခင်ဗျားတို့ အပြစ် ဝန်ခံ မလား တရားသူကြီး အဖွဲ့မှ
တယောက်က လှမ်းမေးသည်။ အဘွားကြီး နှစ်ယောက်သည် နည်းနည်းမှ
မကြောက်ရွံ့ပေ။ သို့သော် ဂျွန်၏ အဖြစ်အတွက် သူတို့ ယိမ်းယိုင်
သွားကြသည်။

ဂျွန် မင်း အဲဒီလို မဟုတ်ဘူး ဟု မချီ တင်ကဲ ရေရွတ် ညည်းညူ ကြ၏။
ဂျွန်သည် တွန့်ဆုတ် တွေဝေစွာ မျက်ရည် တွေတွေ ကျရင်း ဂျွန်ပရော
(က်) တာဟု လက်မှတ် ရေးထိုး လိုက်၏။ အယ်လီ ဘောက်သည်
တွေဝေစွာ ငေးမော နေသည်။ ဂျွန်၏ အသက် အတွက် သူမသည်
အနည်းငယ်မျှ တိုက်တွန်းခြင်း၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်း မပြု လုပ်ခဲ့ပေ။

ဂျွန်သည် လက်မှတ် ထိုးပြီး သွားသော စာရွက်ကို တရားသူကြီးအား
ပေးဖို့ တွန့်ဆုတ် နေ၏။ စာရွက်ကို စုဆွဲ ထားလိုက်သည်။

ကျုပ် ဝန်ခံ ပြီးပြီ၊ ကျုပ် အပြစ်တွေ ဘယ်လောက် ကြီးမားတယ် ဆိုတာ
ဘုရားသခင် အသိပါ၊ ဒီစာရွက်ကို ဘုရားကျောင်းမှာ မကပ်ပါနဲ့။

သူ ငိုကြွေး လေသည်။

ကျုပ်ဟာ သူငယ်ချင်း မိတ်ဆွေ တွေကို ရောင်းစား ခဲ့တယ် ဆိုရင် ကျုပ်ရဲ့
သားတွေကို လောက ထဲမှာ ခြေလှမ်း လှမ်းတတ်၊ အသက်ရှင်

တတ်အောင် ဘယ်လို နည်းနဲ့ သင်ပေး နိုင်ပါ့မလဲ၊ ဒီစာရွက်ကို ဘုရားကျောင်းမှာ သံရိုက် ကပ်လိုက်ရင် ကျုပ်ဟာ အဲဒီ မိတ်ဆွေ တွေကို အရှက် ရစေ တော့မယ်၊ သူတို့က တိတ်တိတ် နေခဲ့လို့ ကြိုးပေး ခံရတဲ့ သူတွေ။

ဤ စာရွက်သည် အပြစ် ဝန်ခံမှု အတွက် သက်သေ ဖြစ်သည်ဟု တရားသူကြီးက ပြောသည်။ စာရွက်ကို တောင်းသည်။ ဂျွန်က မပေး။

ခင်ဗျားက ရုံးတော်ရဲ့ ဂိုဏ်းချုပ်ပဲ၊ ခင်ဗျားရဲ့ စကားဟာ သက်သေ ပါပဲ။ သူတို့ကို ခင်ဗျား ပြောပြ နိုင်သားပဲ၊ ပြောပြ လိုက်ပါ၊ ဂျွန် ပရော့ (က်) တာ တယောက် ဒူးထောက် အညံ့ခံပြီး မိန်းမ တယောက်လို ငိုခဲ့တယ် ဆိုတာ ပြောပြ လိုက်ပေါ့၊ ကျုပ် နာမည် ကိုတော့ အဲဒီမှာ မရှိ စေချင်ဘူး။

ဘာကြောင့်လဲ၊ မင်းလွတ် သွားပြီးတဲ့ အခါ ဒီ ဝန်ခံမှုကို ငြင်းချင် လို့လား။

ကျုပ် ဘာကိုမှ မငြင်း ချင်ပါဘူး။

ဒါဖြင့် မင်း နာမည်ကို အဲဒီမှာ မကပ် စေချင်တဲ့ အကြောင်း ရှင်းပြစမ်း။

ဘာဖြစ် လို့လဲ ဆိုတော့ အဲဒါ ကျုပ် နာမည် ဖြစ်နေ လို့ပဲ၊ ဘာဖြစ် လို့လဲ ဆိုတော့ ကျုပ် ညာပြီး လက်မှတ် ထိုးခဲ့လို့ပဲ၊ ဘာဖြစ် လို့လဲ ဆိုတော့ ခင်ဗျားတို့ ကြိုးပေး သတ်လိုက်တဲ့ သူတွေရဲ့ ခြေဖျားက ဖုန်မှုန့် လောက်တောင်မှ ကျုပ်ဟာ တန်ဖိုး မရှိ လို့ပဲ၊ ခင်ဗျားကို ကျုပ်ရဲ့ ဝိညာဉ် တခုလုံး ပေးပြီးပြီပဲ၊ ဒီ နာမည် လေးတော့ ထားခဲ့ပါ။

တရားသူကြီး စိတ် မရှည် တော့ပေ။

ဒီစာရွက်ကို ငါ့ကို ပေးရင် ပေး၊ မပေးရင် မင်းကို ကြိုးစင် ကနေ ငါ
မကယ်နိုင်ဘူး၊ မင်း ဘယ်လမ်းကို လိုက်ချင်လဲ၊ ကြိုက်တဲ့ လမ်းကို ရွေး။

နောက်ဆုံးတော့ ဂျွန်သည် မိမိ လက်မှတ် ထိုးထားသော ဝန်ချ
တောင်းပန်သည့် စာရွက်အား ဆုတ်ဖြုတ် ပစ်လိုက် လေသည်။

အယ်လီ ဘောက်သည် မျက်နှာကို လက်ဝါးဖြင့် အုပ်လျက် မချိတင်ကဲ
ငိုကြွေး လိုက်၏။ ဂျွန်သည် မာသာနှင့် ရီဘက်ကာ တို့၏ လှည်းပေါ်သို့
ပါသွားသည်။

သူတို့ သုံးယောက်သည် အမှန်တရား အတွက် ခေါင်းမာစွာ အသေခံ
သွားကြသည်။

လူပေါင်း (၁၉) ယောက်ကို ကြိုးပေး သတ်ပြီးသော အခါကျမှ ထို
စုန်းကဝေ ရှာဖွေမှုကြီး ရပ်တန့် သွားခဲ့သည်။ အစွပ်စွဲ ခံရသူ တို့သည်
မကြောက် မရွံ့ပင် အမှန်တရားကို ဆုတ်ကိုင် လာကြသည်။ မိမိ အသက်
လွတ်ငြိမ်း ချမ်းသာခွင့် အတွက် ဖြောင့်ချက် လိမ်များ မပေးဘဲ
ငြင်းဆိုရင်း တစထက် တစ၊ တဖွဲ့ထက် တဖွဲ့ များပြား လာသော အခါ
နောက်ဆုံး၌ ဤ တရား စီရင်မှုကြီး အဆုံးသတ် သွားရတော့သည်။

The Last of The Mohican ဇာတ်ကားတွင် ကြမ်းတမ်းသော၊ ရဲရင့်သော
မုဆိုးကြီး အဖြစ် သရုပ် ဆောင်ခဲ့သော ဒင်နီယယ်လ် ဒေလူးဝစ် (စ်)
သည်၊ ‘The Age of Innocent’ တွင် အထက်တန်းလွှာ ရှေ့နေ ကလေး
အဖြစ်၊ ‘In My Father’s Name’ တွင် အင်္ဂလိပ်တို့၏ ကောက်ကျစ်
ရက်စက်မှုကြောင့် အိုင်ယာလန် ပြောက်ကြား ဘဝသို့ အလိုအလျောက်

ပြောင်းသွားသော အပြစ်မဲ့ အိုင်ယာလန် လူငယ် အဖြစ် သရုပ်ဆောင် ပီပြင်ခဲ့၏။

ဤဇာတ်ကားတွင် မိမိ အသက်နှင့် မိမိ၏ ကောင်းမြတ်သော ဖြစ်တည်မှု နှစ်ခု အကြား ဘာကို ရွေးချယ် ရမှန်း မသိအောင် နာကျင်မှုနှင့် ဒေါသ အမျက် ဖိစီးမှု ဒဏ်ကို ခံခဲ့ရသည့် တောရွာ လယ်သမား တယောက် အဖြစ် ပီပြင်စွာ သရုပ်ဆောင် ထားပါသည်။

ဝီနီနာ ရိုက်ဒါသည် ခါတိုင်း တွေ့နေကျ ချစ်စရာ သူငယ်မ တဦး အသွင်မှ ပါးနပ် ကောက်ကျစ်သော မိန်းမလယ် ကလေး၊ အချစ် အတွက် ရူးမိုက်သော မိန်းမငယ်လေး အဖြစ် သရုပ် ဆောင်ခဲ့သည်။

Joan Allen ကလည်း တည်ကြည်ပြီး အမှား ကင်းသော အမျိုးသမီး တဦး အဖြစ်၊ သစ္စာရှိသော ဖြောင့်မှန်သော ဇနီး အယ်လီ ဘောက် အဖြစ် သရုပ်ဆောင် နိုင်ခဲ့သည်။

ဇာတ်ကား ပြီးသွားသော အခါ အဖြေ တခု ပေးသွား သော်လည်း ထို အဖြေသည် အားလုံး အတွက် သဘောတူစရာ ဟုတ်ချင်မှ ဟုတ်မည်။ ဒါက လူတယောက် ချင်း၏ ကိုယ်ကျင့် သိက္ခာ၊ ကြောက်ရွံ့စိတ်၊ အသက်ကို မြတ်နိုးစိတ်နှင့် အမှန်တရား အပေါ် အမြင် ကွာခြားမှု တို့နှင့် သက်ဆိုင် သည်ဟု ကျွန်မ ထင်ပါသည်။ ဘာပဲ ဖြစ်ဖြစ် ကျွန်မတို့ ခေါင်းထဲသို့ ဤ ပြဿနာကို ထည့်ပေး နိုင်သော အာသာ မေးလားနှင့် ပြန်လည် ဖော်ထုတ် ပေးနိုင်သော နီကိုလတ်စ် ဟစ် (တ်) နာကို ချီးကျူး ရပေလိမ့်မည်။

(အမှတ် ၈၃၊ ဟန်သစ် မဂ္ဂဇင်း ၁၉၉၇ နိုဝင်ဘာ)